

ŽIVOT

INICIJATOR MOLITVE NA TRGU Mediji su znatno utjecali na javno mnijenje navodeći kako mrzimo žene

MUŠKARCI NA MOLITVI KRUNICE KOJA SE ODRŽAVA SVAKE PRVE SUBOTE NA TRGU BANA JOSIPA JELAČIĆA U ZAGREBU / FOTO: LOVRO DOMITROVIĆ/PIXSELL

Da i vjernici izražavaju svoja stajališta u javnom prostoru iznenađuje mnoge. U društvu koje je demokratski uređeno, a u Hrvatskoj djeluje više od 30 godina, iskazivanje vlastitih stajališta u javnom prostoru ne bi trebalo nikoga iznenađivati. Stoga projekt naslovljen "Stigmatizacija vjernika u javnom prostoru – imaju li oni pravo na ljudska prava?" u svom fokusu ima one osobe koje se smatraju vjernicima i izražavaju svoju vjersku pripadnost određenoj religiji i vjeroispovijesti. Kroz prikaz raznih udruga i inicijativa u pet članaka progovarat će se o pravu na slobodno očitovanje vjere ili drugog uvjerenja prema Članku 40. Ustava Republike Hrvatske te pravu na slobodi mišljenja i izražavanju misli prema Članku 38. Jesmo li spremni na mijenjanje slike vjernika u javnom prostoru?

04.08.2023. / 08:00 / Marija Pandžić

Puškar: Svatko tko ima oči može vidjeti da se u našoj molitvi utječemo najvećoj i najsvetijoj od svih žena, Blaženoj Djevici Mariji, ispred koje klečimo

Stotine muškaraca svake prve subote od listopada prošle godine na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića moli krunicu na nekoliko nakana: za domovinu, mir i obraćenje hrvatskog naroda, za muškarce da postanu duhovni autoriteti u obitelji koji će hrabro svjedočiti i prenositi katoličku vjeru, za život u predbračnoj čistoći, za čednost u odijevanju i ponašanju kao i za obnovu katoličkih brakova, za prestanak pobačaja i otvorenost bračnih parova životu te za autentične i beskompromisne crkvene pastire i nova

duhovna zvanja, a tim činom javne molitve krunice redovito izazivaju medijsku pozornost.

Kako je u razgovoru za Hrvatsku katoličku mrežu otkrio voditelj projekta “Muževni budite” Krunoslav Puškar i inicijator molitve krunice u javnom prostoru, a koji je prije dvije godine postao doktor znanosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na temi “Antroponimija potkalničkoga Prigorja”, nije ni sanjao da će javna molitva tako odjeknuti u medijskom prostoru.

Da bi molili krunicu na javnom prostoru, istaknuo je Puškar, svaki put događaj trebaju prijaviti policiji te su policijsku dozvolu uvijek ishodili na vrijeme.

“Sve je počelo s 3. konferencijom katoličkih muškaraca, u sklopu koje smo 18. lipnja prošle godine organizirali molitvu krunice ispred zagrebačke katedrale. Nismo tada ni sanjali da će se nekoliko stotina muškaraca okupiti na molitvi. To nas je potaknulo da najesen nastavimo s molitvom krunice, no zbog radova na katedrali bili smo primorani naći drugu lokaciju. U razmatranju i molitvi izbor je pao na Trg bana Josipa Jelačića.”

Dr. sc. Krunoslav Puškar / Foto: Glas Koncila

Također, prema Puškarovim riječima, nije mu ni na kraj pameti bilo da će se molitva krunice u tako kratkom roku proširiti na više od 10 hrvatskih gradova.

Vjerujemo da će se po našem primjeru i drugi naši gradovi odvažiti javno moliti krunicu, ali i druge zemlje.

“Ti su nam se gradovi priključili jer su, prije svega, bili oduševljeni brojnošću muškaraca na molitvi, što je nešto što smo dosad vidali u fotografijama i snimkama iz drugih zemalja. Vjerujemo da će se po našem primjeru i drugi naši gradovi odvažiti javno moliti krunicu, ali i druge zemlje.”

Kako je Krunoslav Puškar rekao, ni u najluđima snovima nije očekivao ovako velik interes pa ni reakcije javnosti na javnu molitve krunice.

Mediji su znatno iskrivili sliku naše javne molitve i tako u određenoj mjeri utjecali na javno mnijenje navodeći kako mrzimo žene i kako smo protiv žena. No, svatko tko ima oči može vidjeti da se u našoj molitvi utječemo najvećoj i najsvetijoj od svih žena, Blaženoj Djevici Mariji, ispred koje klečimo.

“Ne znam je li u lijevo-liberalnim krugovima više odjeknula činjenica da nekoliko stotina muškaraca moli na koljenima ili nakane na koje molimo. Bilo kako bilo, mediji su znatno iskrivili sliku naše javne molitve i tako u određenoj mjeri utjecali na javno mnijenje navodeći kako mrzimo žene i kako smo protiv žena. No, svatko tko ima oči može vidjeti da se u našoj molitvi utječemo najvećoj i najsvetijoj od svih žena, Blaženoj Djevici Mariji, ispred koje klečimo.”

Muškarci na molitvi krunice koja se održava svake prve subote na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu /
Foto: Lovro Domitrović/PIXSELL

Iako muškarci mole krunice na razne molitvene nakane, spočitavaju im se najviše nakane: za život u predbračnoj čistoći i za čednost u odijevanju i

ponašanju te za obnovu katoličkih brakova kao i za prestanak pobačaja i otvorenost bračnih parova životu. Kako je objasnio Puškar, nakon prve krunice ispred katedrale odlučili su konkretizirati molitvu najesen pa su razmišljali o nakanama na koje će moliti.

Sanjam procesije s brojnim muškarcima diljem naše zemlje kako u dugoj povorci mole krunicu i ponosno nose Mariju. Međutim, sve svoje planove i snove prepuštam našoj Gospi.

“Tako su se iskristalizirale goruće nakane Crkve i domovine koje smo uključili u našu molitvu. Sudeći po reakcijama nismo pogriješili jer svi nam kažu da su nakane pun pogodak jer o mnogima od njih se vrlo malo govori. Nastavit ćemo dalje s molitvom. Rekao bih da je ovo tek početak. No što nas čeka u budućnosti, to je teško predvidjeti. Naš je plan da se javna molitva krunice proširi na još više gradova i okolnih zemalja i da se još više muškaraca uključi u molitvu svake prve subote. Sanjam procesije s brojnim muškarcima diljem naše zemlje kako u dugoj povorci mole krunicu i ponosno nose Mariju. Međutim, sve svoje planove i snove prepuštam našoj Gospi. Sve dok ona sve vodi, u dobrim smo rukama.”

Dolazak sisačkog biskupa Vlade Košića na molitvu muškaraca u srpnju izazvalo je također iznenađenje.

Foto: Lovro Domitrović/PIXSELL

“Dolazak biskupa Košića bilo je i za mene veliko i ugodno iznenađenje. Znao sam za potporu svećenika i biskupa i znao sam da će nas oni kad-tad javno

podržati, no nisam očekivao da će tako skoro jedan od njih doći i fizički nas podržati. Mislim da je svatko od nas bio ganut biskupovom gestom i dobio velik poticaj za dalje. Smatram da je ovo svojevrsna prekretnica i vjetar u leđa našoj javnoj molitvi krunice.”

Osvrćući se na medije koji često manipulativno prikazuje vjernike kao neobrazovane i nazadne, Puškar je istaknuo kako među katolicima oduvijek bilo visokoobrazovanih osoba.

Katolička je Crkva sama utemeljila sveučilišta i fakultete na našem prostoru i katolici su toga svjesni.

“Štoviše, Katolička je Crkva sama utemeljila sveučilišta i fakultete na našem prostoru i katolici su toga svjesni. Žalosno je da se među našim kritičarima nalaze osobe koje su polazile ili polaze te iste fakultete, a koji se protive vjeroispovijesti katoličke vjere, na kojoj su sagrađeni njihovi fakulteti pa i čitavo društvo.”

Odgovarajući na nagađanja da molitva muškaraca na trgovima ima političkih aspiracija, Puškar ih je nazvao “spinom”. Kako je rekao, da je tome tako, onda bi i njihove nakane drukčije izgledale, a i sigurno ne bi molili na Trgu nego na nekom drugom prostoru koji sadrži veće političke konotacije.

“Riječ je o očaju lijevo-liberalnih medija koji više ne znaju kako diskreditirati našu molitvu pa sada žele odigrati na političku kartu. Naša je molitva samo iskreno i ponizno zagovaranje za naš narod i Crkvu i tu nema ničeg političkog. No, ako bih se našalio na ovaj njihov spin, tad bih rekao da je najbliže političkim afinitetima naše molitve naše nastojanje da Blaženu Djevicu Mariju okrunimo kao Kraljicu Hrvata i da naš narod zaista postane Marijin narod, kako se često znamo pohvaliti”, poručio je Krunoslav Puškar.

Štahan: Muškarci ne mole za zakonodavne izmjene nego za promjene u načinima shvaćanja i pristupa stvarnosti

Zašto su medijski napisi u mainstream medijima često negativno intonirani, upitali smo novinara Bitno.neta Matiju Štahana koji redovito sudjeluju u raspravama koje se dotiču vrijednosnih pitanja. Štahan je objasnio kako je medijski tretman javne molitve na Jelačić-placu pokazao kako su glavni hrvatski mediji, u vrijednosnom smislu, zapravo postkršćanski.

“Iako se pridjev ‘postkršćanski’ uglavnom vezuje za progresivističke politike 21. stoljeća, valja imati na umu kako u Hrvatskoj već imamo iskustvo s postkršćanskim medijima tijekom komunističkog razdoblja 1945.-1990., a iz

kojeg se regrutirao i značajan dio suvremene hrvatske novinarske elite, zbog čega je današnja borba protiv kršćanskih vrijednosti u medijima srednje struje spoj dvaju faktora – naslijeđenih odnosa moći iz preddemokratskih vremena s jedne, i aktualne zapadnjačke postkršćanske, progresivističke politike koja dominira i u globalnim masovnim medijima i novim medijima, s druge strane.”

Matija Štahan

Naglasio je kako postupna dekristijanizacija zapadnih društava, pa tako i hrvatskog, ujedno uzrok i posljedica postkršćanske retorike u medijima. Ustvrдио je kako će mnogi primijetiti kako taj postkršćanski medijski narativ nije toliko nova pojava.

Molitva nije politički program – ona nije usmjerena zakonodavcu, nego Zakonodavcu.

“Kao i danas prema moliteljima na Trgu, tako je i prije deset godina postojala kampanja prepuna difamacija i dezinformacija prema onima koji su u Ustav željeli unijeti definiciju braka kao zajednice muškarca i žene. No ono što je za tadašnji kontekst bilo bitno jest činjenica da je referendum o braku imao i svoju političku dimenziju te je tadašnjoj vladajućoj koaliciji predstavljao ozbiljnu prijetnju, zbog čega je orkestrirani medijski udar na navedenu inicijativu razumljiv i iz dnevno-političke perspektive. Danas je suprotno – oni koji na Trgu bana Jelačića mole ‘za domovinu, da muškarci postanu duhovni autoriteti u obitelji koji će hrabro svjedočiti i prenositi

katoličku vjeru, za život u predbračnoj čistoći, čednost u odijevanju i ponašanju, obnovu katoličkih brakova, za prestanak pobačaja i otvorenost bračnih parova životu' nemaju nikakve političke moći; štoviše, nemaju ni eksplicitno političke zahtjeve, međutim medijska artiljerija na njih se sručila kao da u pitanje dovode ustavni poredak, a što pojedine lijeve stranke u Hrvatskoj eksplicitno i tvrde. Molitva, međutim, nije politički program – ona nije usmjerena zakonodavcu, nego Zakonodavcu.”

Štahan je ustvrdio kako kritičari molitve na Trgu često griješe jest razmišljanje isključivo u političkim kategorijama, što je logična posljedica činjenice da sami, kao hiperideologizirani aktivisti, ne znaju razmišljati izvan političkih kategorija.

Molitva za muškarce kao duhovne autoritete obitelji nije molitva za “povratak žene u kuhinju”, ali mnogi od kritičara javne molitve na Trgu to ne mogu shvatiti jer razmišljaju šablonski, po napamet naučenim ideologiziranim šprancama.

“No, ono za što muškarci koji se okupljaju svake prve subote u mjesecu mole nije politika, nego sfera iznad politike. Oni ne mole za zakonodavne izmjene – kako, uostalom, u zakon može biti inkorporirana vrlina predbračne čistoće ili odjevne i misaone čednosti? – nego za promjene u načinima shvaćanja i pristupa stvarnosti, koja posredno, eventualno, u nekim aspektima njihovih želja – primjerice, kod pobačaja – može rezultirati i zakonskim izmjenama, iako je to zbog odnosa moći u hrvatskoj politici sve samo ne izgledno. Molitva za muškarce kao duhovne autoritete obitelji nije molitva za ‘povratak žene u kuhinju’, ali mnogi od kritičara javne molitve na Trgu to ne mogu shvatiti jer razmišljaju šablonski, po napamet naučenim ideologiziranim šprancama.

Jednostrano medijsko izživljavanje nad moliteljima i nekritička afirmacija protumolitvenih prosvjednika simptomatični su jer, za razliku od referendumske inicijative otprije deset godina, molitelji nemaju mogućnost utjecaja na politiku i daleko su od svake svjetovne moći.

Jednostrano medijsko izživljavanje nad moliteljima i nekritička afirmacija protumolitvenih prosvjednika simptomatični su jer, za razliku od referendumske inicijative otprije deset godina, molitelji nemaju mogućnost utjecaja na politiku i daleko su od svake svjetovne moći. Zašto se

srednjostrujaški mediji onda ponašaju kao da nije tako? Optimisti među vjernicima mogli bi opću stigmatizaciju molitelja u glavnim medijima protumačiti kao znak slabosti vladajuće elite i medijskog establišmenta. No meni se čini kako je jednostavno riječ o tome da kršćanske vrijednosti u zapadnim društvima, pa tako i u Hrvatskoj, nisu percipirane kao etički normativ, što je relativno donedavno bio slučaj barem po inerciji, a zbog čega se sada s njihovim zagovornicima mediji i drugi nositelji društvene moći mogu početi obračunavati sve otvorenije”, zaključuje Matija Štahan.

Članci objavljeni u sklopu projekta “Stigmatizacija vjernika u javnom prostoru – imaju li oni pravo na ljudska prava?”:

INICIJATOR MOLITVE NA TRGU Mediji su znatno utjecali na javno mnijenje navodeći kako mrzimo žene

[“Progledaj srcem” znak je potrebe zajedništva i učvršćivanja vjere vjernika iz cijele Lijepe Naše](#)

[Ante Čaljkušić: Kroz povijest Katoličke Crkve vidljivo je javno svjedočenje vjere](#)

[Zovko: Unatoč ratnim strahotama bl. Stepinac hrabro je promicao nesebičnost i solidarnost](#)

[Liječnici kao “odvjetnici nerođenog djeteta”](#)

Autor: Marija Pandžić, novinarka Hrvatske katoličke mreže
(marija.pandzic@hkm.hr)

* Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

